

Dipòsit 1 de la Serra Gallina

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Serra de Gallina
Alçada: 370

Coordenades:

Latitud: 41.64629
Longitud: 1.91281
UTM Est (X): 409464
UTM Nord (Y): 4611076

Classificació

Número de fitxa 08179 - 307
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modern Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0100001000000U
Fitxes associades:
[Barraca 2 de la Serra Gallina](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 16/03/2019 - 01:00

Descripció

Dipòsit que es localitza al davant mateix d'una barraca de pedra seca ubicada al nord del Gibert de Dalt, a Serra Gallina. S'hi accedeix des del Camí del Ginebral, en el punt on bifurca amb el camí que des de la Font de l'Esbarzer puja fins al Gibert de Dalt. Un cop aquí cal obrir-se pas cap el bosc en direcció a un sortint rocallós.

El pou o dipòsit està construït arran de terra, al davant de la barraca, a quatre metres distant de la construcció situada al damunt d'un roqueter. Es tracta d'una estructura de planta circular excavada parcialment a la roca, reforçada de pedra seca i arrebossada amb morter de calç per impermeabilitzar-la. Mesura 1,40 m de diàmetre per 1,20 m de fondària. Per sobre mateix, resseguint un marge s'ha localitzat un rasot que aprofitant l'orografia del terreny, canalitzava les aigües pluvials fins al dipòsit. Entre el rasot i el dipòsit hi ha una mata (*Pistacia lentiscus*).

Observacions:

L'oïdi és causat per moltes espècies diferents de fongs de l'ordre Erysiphales. És una de les malalties més fàcils de detectar, ja que fa taques blanques a les fulles i les tiges i aquestes acaben per ser recobertes pel fong. Les fulles de sota són les més afectades però l'oïdi pot aparèixer en qualsevol part de la planta. Quan la malaltia progressa les taques es fan més grosses i denses i es forma un gran nombre d'espores asexuals que estenen l'oïdi per tota la planta. Aquesta plaga aparegué a Europa a mitjans del segle XIX provinent d'Amèrica. Aquestes estructures estan estretament lligades al territori i denoten un coneixement acurat i exhaustiu de l'entorn físic de la gent que les van construir. El seu emplaçament està pensat per a la captació d'aigües, sovint a partir del desviament mitjançant canals i rasots excavats a la roca o directament al terra, arran de marges.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular, circular o bé ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigués al seu interior l'exterior es protegia amb lloses de pedra, arran de boca. D'altres més complexes es podien cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia agafar aigua amb una galleda o altre recipient. Si l'aigua era neta també facilitava la tasca d'abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

